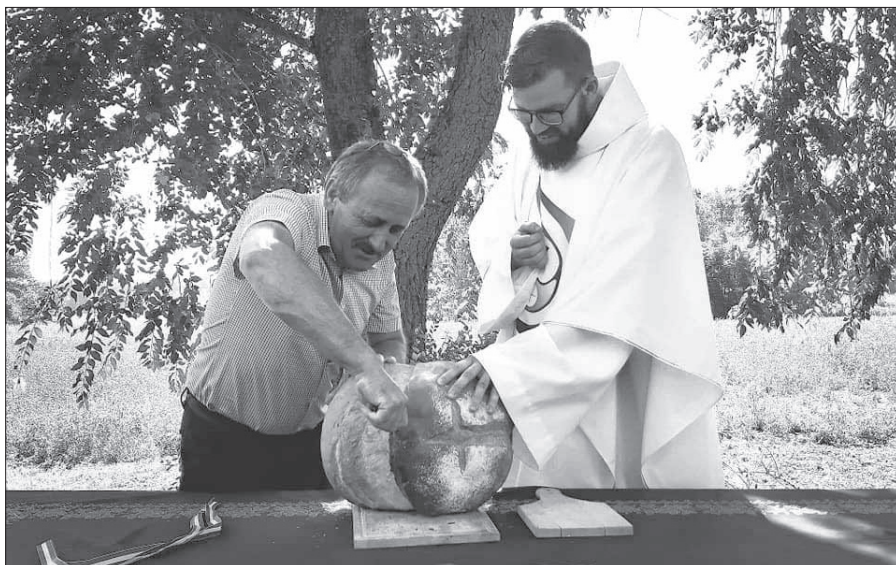

Élet és áldás

Különös szeretettel és hálás várakozással tekintettem immáron harmadik éve az augusztus 20-i ünnep elé, tudva, hogy városunkban, a Tisza jobb partján ez a jeles nap, a XIII. századi gótikus templomrom beszédes kövei között talál Bennünket, ahol szentmisével és az új kenyér megszentelésével emlékezünk keresztény államiságunkra. Úgy is fogalmazhatunk, hogy Szent István királyunk minden esztendőben összehozza az imádságos szívű zarándokokat, hogy egy évezredes távlatból szemlélve, együtt adjanak hálát a nemes örökségért. Ennek az együvé tartozásnak páratlanul szép aktualitása idén a negyedévszázados testvértelepülési kapcsolat Gyimesfelsőlokkal. Több mint említésre méltó közös ünneplésünk kapcsán az a tény, hogy az erdélyi „kistestvérek” minden évben megtisztelik jelenlétükkel az ünnepet.

Készülve és hangolódva a Kincsem partbéli ünneplésre megszörrent a telefonom, s a vonal túlsó végén 86 éves nagymamám fáradt, de örömteli hangon közölte: „Kisfiam! Kisült a Szent István napi kenyér! Csak nincs, aki lefényképezze!” ☺ Az én jó nagyanyám dacolva az augusztusi hőséggel és az idős kor minden nehézségével és fájdalmaival, Isten segítségével indult meg hajnali

órán, hogy befűtse az udvaron álló kis kemencét. Két cipő és egy kenyér! Ez az idei termés, áldozatos munkájának eredménye. Már csak ezért is szoltam idén a kenyér életünkben betöltött szerepéről és jelentőségéről, valamint az ezzel szépen egybecsengő nyitott tenyér fontosságáról. Így fogalmazódott ez meg bennem: Élet a kenyérben. – Áldás a tenyérben. Szeretni, ölelni, baráti jobbot nyújtani, a megingót megtartani, vagy az elesettet felsegíteni csak nyitott tenyérrel lehet! Csak úgy, mint

a mindennapi kenyeret megtörni és odanyújtani az éhezőknek. Két, egymás felé közeledő nyitott tenyérrel kezdjük imádságunkat is, és mondunk köszönetet sokakért, akik gazdagítják mindennapjainkat.

A szentmisén citeraszó mellett idéztük meg a boldog emlékü király alakját és dicső tetteit, majd a szentelési imádságot követően Pap Imre gyimesfelsőloki polgármester úr szegte meg az új kenyeret, Isten áldásával.

Bobek Tamás atya

ISMERJÜK MEG A MÚLTUNKAT! Szent István király ünnepe és az Aranyvonat

Tavaly volt a 80. évfordulója az Aranyvonat országjáró útjának. 1938-ban volt Szent István király halálának kilencszázéves jubileuma, és 1938-ban Budapesten rendezték meg a XXXIV. Eucharisztikus Világkongresszust. A jelentős nemzetközi eseményt egy nagy hazai ünneppsorozattal is összekapcsolták, amely a Szent István-kultusz betetőzéseként a szentté avatott király 900. évfordulójára emlékezett.

1938. május 31-én indult országjáró körútra az Aranyvonat, amely három éven át vitte magával a Szent Jobbot pontos menetrend alapján, számos magyar települést felkeresve. Huszonkét városban az ereklyét közszemlére is tették, míg a többi állomáson lépésben haladt át a szerelvény. Mindenütt fedetlen fővel, térden állva köszöntötték az emberek Szent Jobbot, amelyet a kocsí üvegfalán

át láthattak. A korabeli sajtó tájékoztatta az ország lakosait a vonat útvonaláról és a programokról.

„Az Aranyvonat a Keleti pályaudvarról vasárnap reggel 6 óra 33 perckor indul, érinti Soroksár, Kiskunfélegyháza, Kunszentmiklós, Tas, Fülöpszállás és Kiskőrös állomásokat, mely utóbbi helyen 26 percig tartózkodik, és innen Kalocsára folytatja útját, ahová délelőtt 10 óra 11 perckor érkezik meg 3 és fél óras tartózkodásra. Visszajövet Kecel és Kiskőrös érintésével Kiskunhalasra megy az Aranyvonat, ahol 29 percet tölt, majd Kiskunmajsán keresztül Kiskunfélegyházára, innen 1 óra 20 perces tartózkodás után Szegedre érkezik este 7 óra 17 perckor. Az éjszakát a szent ereklye a szegedi dómban tölti, ahonnan hétfőn délelőtt 10 órakor folytatja útját. Hódmezővásárhelyen egy órát, Mártély és

Szegvár érintése után Szentesen 1 óra 25 percet, Csongrádon 1 óra 28 percet, Gátéren 8 percet, Kiskunfélegyházán újabb 15 percet tölt és Kecskemétre délután 5 óra 52 perckor érkezik, 3 és fél óras tartózkodásra. Nagykőrös érintése után Cegléden 9 percig tartózkodik az Aranyvonat, amely innen éjjel 11 órakor fut be Budapestre, a Nyugati pályaudvarra.”- írta a Pesti Hírlap 1938. június 21-i, pénteki száma.

Hogy hány kécskei vállalta az utat valamelyik helyszínrre, annak nem találtam nyomát a korabeli lapokban, de biztosan voltak olyanok, akik jelen voltak és családjukban adták tovább, hogy milyen esemény részesei lehettek, s ezt az emlékezet őrzi. <https://www.szeretlekmagyarorszag.hu/aranyvonat-ami-a-szent-jobbot-vitte/>

BZS